

APÁTI ZSUZSA

BOKORÜNNEP 2016...

Hetven évvel ezelőtt pattant egy szikra, ami lángra lobbant. Ez a láng égett Gyurka bácsi szívében 65 éven keresztül és tüzet gyújtott amerre járt. A tűz égett és terjedt, néha fogyott és kisebb lett, aztán újra éledt. A mi dolgunk, hogy őrizzük ezt a tüzet és adjuk tovább, gyújtunk új tüzeket, hogy a fény beborítsa a világot.

Alapító Atyánk kincset talált, odahagyva addigi elképzeléseit, erre a kincsre tette rá az életét. Azon fáradozott, hogy minél jobban kibontsa ezt a kincset, láthatóvá tegye, és megossza minél több emberrel. Mindannyian, akik itt vagyunk, mi is rátaláltunk erre a kincsre, rátaláltunk Jézusra. A vele való személyes kapcsolat, a folyamatos tanulás, a gondolkodásunk átalakítása, és hasonló testvérek találása, a velük alkotott közösség megváltoztatta az életünket. Új távlatok nyíltak. Az égre nézünk, de a földön járunk. A hármasszámú elvárásának minden nehézsége és öröme határozza meg az életünket.

Kincsünk, hogy nem vagyunk egyedül, testvérbarátaink vannak, akikre mindig számíthatunk, tudunk elfogadóan, irgalommal, megbocsátva mindenkit magunkhoz ölelni, segítjük a szükségét szenvedőt.

Kincsünk, hogy sokfélék vagyunk, sokfélék a meglátásaink, mindenki a maga részét tudja hozzáadni a Bokor nagy egészéhez. A sokféleség csak akkor visz előre, ha ugyanazon az alapon állunk, ugyanabba az irányba tekintünk és ugyanabba az irányba haladunk. Jézus tanítása közösségünk alapja, és Jézus barátsága, a testvérek egymás felé nyújtott karja az erő, ami visz az úton. A szívünkben lakó Lélek pedig vigyáz az Ügy tisztaságára.

Amit gondolok, azt mondom, amit mondom, azt teszem, akkor vagyok hiteles ember. Hogy ez keresztényi magatartás legyen, a gondolataimat kell Jézus szerint alakítanom.

A feladat egyszerű, mit tenne Jézus az adott szituációban, mit tenne a helyemben, mindig ezt kell szem előtt tartanom. Jézus irgalmas, megbocsátó, elfogadó, mindenkit magához ölelő. Nekem is ilyené kell válnom.

A Bokor csak akkor él tovább, ha ragaszkodik a hármasszámú elvárásához, rá tud hangolódni Jézusra és törekszik az egységre. Egység csak akkor születik, ha tudunk egymással kompromisszumot kötni. Tolerancia nélkül nincs egység. Én elfogadlak Téged, Te is fogadj el engem!

BULÁNYI GYÖRGY

BRUDERHOF...

Elrepültem Angliába. Nyolc nap után vissza is jöttem. Kék volt az ég hazafelé, május második napja volt. S két és fél óra hosszat néztem Európa térképét a magasból. Láttam *Dover* fehér szikláit, és a *La Manche* csatornán az úszkáló hajókat, majd az észak-francia síkságot. Aztán csak mentünk és mentünk: sárga tarlók, zöld vetések, sötet erdők, utak és utak – meg települések és házak: persze csak a nagyobbakat láttam... Majd egy elfogyni nem akaró vékony girbe-gurba ezüstös csík társult utunkhoz, vagy mi hozzá, és lassan-lassan szélesedett. Jó idő után kibontakozott mellette egy hatalmas város. Megismertem, sokszor jártam már benne... a sógoroké volt. S alighogy elhagytuk, látható lett egy csillogó és hatalmas vízfelület. Nem volt ráírva a neve, de alakja elárulta: a Fertő volt a víz. Akkor már itthon vagyunk. Hú kísérom, a Duna eltűnt, de fél óra múltán újra előkerült. Átrepültünk rajta a Szentendrei sziget alján, s láttam már – előtte híd, utána híd – a Margit szigetet is, s hamarosan földet értünk Vecsés határában, a Ferihegyen. Pár perc, és a kapun (*gate*) kívül kerültem, s megláttam Anikót és Barnabást. Kezdetben még angol meg német szavak jöttek ajkamra, de hamarosan tapasztaltam, hogy azért nem felejtettem el anyanyelvemet sem..., bár nyolc napig nem használtam, csak gondolatban. Könnyebb annak, akinek két anyanyelve is van; mint Szent Pálnak: a zsidó és görög. Nehéz lenne egy életen keresztül mindig csak idegen nyelven beszélni. Senkivel, de senkivel nem tudtam magyarul szót váltani e nyolc napon. Hazaépítettek a Városmajorba. Útközben arról beszélgettünk, hogy mi is volna a dolga egy pápának. Barnabás arról, hogy a pápának meg kellene nyernie az ifjúságot. Magam meg arról, hogy egy nagyökésnek aligha az a dolga, hogy beszéljen a maga párszáz ezer vagy millió munkásával. Kisközösséget kellene a pápának a maga számára csinálnia – Isten népének küldötteiből, ha volnának neki ilyenjei. Hogy imádkozzék velük, s megbeszélje válla magasáig érő testvéreivel, hogy mi az Isten akarata, mit kellene velük közösségben tenniük Isten népéért és Isten akaratának teljesítésre és az ő dicsőségére. De csak kinevezett személyek vannak körülé, akiket bár mikor le is cserélhet, ha úgy akarja. Könnyebben szót ért azokkal, akiket ő alkalmaz és fizet. Ezek gyorsabban megtalálják a nadrágvarrást. Ahogyan a tőkések is tesznek, akiknek csak kinevezettjei vannak. Testvérei, akikkel összedughatja fejét, aligha. Hazaértünk. Teri is megjött Debrecenből, akit a húgai nyaraltattak, míg én messze jártam. Mit csináltam? Dolgoztam egy *Bruderhof*-ban.

Hogyan kerültem oda? Hosszú a története. Amikor vagy jó húsz esztendeje a Bokor elkezdte a katonáskodás megtagadást, püspökeink is tiltakoztak ellene, nemcsak szocialista hazánk. Egy kisebb világbotrány lett belőle, mert a II. Vatikáni Zsinat azt tanította, hogy más lenne a püspö-